

Evangeliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

“AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA” (Róma 1:16)

MEGFESZÍTETTÉK ŐT

Máté 27:27-31, 38-44, 50-54

Az Úr Jézus megfeszítése a legszörnyűbb bűn, ami a világtörténelemben előfordult. Nincs is feljegyezve hasonló. A zsidók kívánták halálát vallási alapon és mégis mint köztörvényes lázadót, a római jog alapján ítélték el. Előfordultak tévedések máskor is. De kinek az ártatlansága hasonlítható az Úr Jézuséhoz? Akinél nem csak arról van szó, hogy amiért elítélték abban nem volt vétke, hanem Őbenne bűn nem alátaték. Ez volt a sötétség órája. Ezt a tökéletes áldozatot Isten igazsága kívánta. Titok ez, Isten titka.

Nagyon lényeges nyomon követése annak, ahogyan a keresztre feszítés megtörtént. Ahogyan az az igaztalan eljárásokban lenni szokott, az emberek amíg a céljukat el nem érték, fűtötte őket a belső feszültség egészen a józantatlanság határáig, vagy még azon is túl. Mindez ott van abban, ahogy Jézus halálát követelték. A szabadulás elemi lehetőségétől is megfosztották. Inkább választották Barabbást.

Aztán az érzések és a gondolatok átrendeződtek. Félni kezdtek attól, amit nagyon akartak. Pilátus úgy döntött, hogy legyen meg, amit kizsartak, annyira kívántak. Ettől kezdve alapos körültekintéssel jártak el. Védik a bizonyítványukat.

Gondoskodtak róla, hogy Jézus az ő vádaskodásuknak megfélelően haljon meg. Következett a nyilvános megcsúfolás. A nép kénytelen osztozni a felelősségen. El kellett fogadniuk, hogy Jézus gonosztevő. És el is fogadták. Aztán két lator közt feszítették meg. Ez

is azt a célt szolgálta, hogy a bűnösök közé számláltassék.

A főpapok és a megtévesztett nép gyengeségét, gyávaságát mi sem fejezi ki jobban, mint az, hogy csak akkor merték kimondani, hogy “ha Isten Fia vagy”, amikor a kereszten függött. “Ha Isten Fia, szálljon le a keresztről és hiszünk néki.” Bár csúfolódva tették, de kimondták. Lehet, hogy remélték is. Ki tudja? Hiszen volt idő, amikor sürgették: “Meddig tartasz még bizonytalanságban bennünket? Mondd meg, ha te

vagy a Krisztus!” Félelmetesen megrendítő vallomás: “Másokat megtartott, önmagát nem tartja meg.” A rossz lelki ismeret döbbenetes vallomása ez. Nem értették őt, mert nem értették a Krisztus titkát.

Ellenségei csak a kereszting láttak, addig is rosszul. A kereszthalál harca áthatolt az egeken. A halál pillanata meghozta az Atya választ. A templom kárpitja kettéhasadt, a hamu kiömlött az oltáron. Megszűnt az áldozat. Mind a mai napig. Szabad a bemenet az Atyához. És megységünk is, ahol és amikor a

lelkünk erre indít. Új korszak kezdődött a történelemben.

Megrendült a Föld. Nem közönséges földrengés volt ez. Kifejezetten külön, isteni beavatkozás, hogy a sírok megnyíljanak és azok, akik a halálból feltámadtak, sírjaikból kiléphettek. Haza az övéikhez.

A földbe esett gabonamag kikelt. A fájdalmasan szomorú eseménysorozatban fenségesen tündökölt egy kivételesen szép esemény. A római százados megtérése. “Bizony, ez az ember Isten Fia volt.” Bármilyen körülmények között szép és nagy dolog dönteni Jézus mellett. De ott a golgotai keresztnél, Jézus halálát látni és megtérni, páratlan esemény az üdvtörténetben. Kockázatos vallomás volt a gonosz lelkű sokadalom előtt. De, ha egy hatalmas hadsereg élén egy nagy ütközetet megnyert volna ez a százados, nem nyerhetett volna nagyobb dicsőséget. KI JÉZUST KERESZTJÉN HITTEL SZEMLÉLI, ÜDVHÖZ JÖN AZON ÓRÁBAN. NÉZZ FEL GOLGOTÁRA!

*Oláh Lajos: Ihletett írások,
Toronto, 1992. 15-16. o.*

A TARTALOMBÓL

English Section - page 8-9.

VFI: J. Carter & C. Colson

Nagypénteki és húsvéti írások

Évközi Gyűlés Alhambrában

Missziós pillanatkép

Jugoszláviából

Konfliktushelyzetek kezelése

Egy szívvel lélekkel

Valóban? A koronáról

Oláh Lajos, szövetségünk egykori elnöke öt évvel ezelőtt költözött az Úrhoz. Szeretettel emlékezünk rá.

Alapítva 1981-ben

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address Changes to:

Evangeliumi Hírnök, Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195Periodicals Postage Paid at
Melbourne, FL and Additional OfficesPublished monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd., Lincoln Park, MI 48146
Tel.: (313)382-3735 herjeczki@juno.comKéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.A szerkesztő bizottság tagjai:
Kulcsár Sándor és Szabó IstvánOur address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>

E-mail address: evhirmok7@msn.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$20.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St. Southgate, MI 48195
Tel.: (734)284-7107 furbill@hotmail.com

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA

Elnök / President:

REV. SÁNDOR KULCSÁR

225 East 80th Street,

NEW YORK, NY 10021

Tel.: (212)288-0258 Fax: (212)517-8348

Tiszteletbeli elnök / Honorary President:

ERNEST J. KISH

Alelnök / Vicepresident:

REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI

1370 Michigan Blvd.

LINCOLN PARK MI 48146

Tel.: (313)382-3735

Főtitkár / General Secretary:

ISTVÁN SZABÓ

3827 N. Oak Park Ave.,

CHICAGO, IL 60634

Tel.: (773)545-0898

Pénztáros / Treasurer:

LOUIS DRESCHER

2636 East 124th St.,

Cleveland, OH 44120

Tel.: (216)231-0038

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ERNEST J. KISH

1173 Scypher St. N.E.

Palm Bay, FL 32905

Tel.: (321)723-7727

International Minute Press, Southgate, MI
15315 Dix-Toledo, SOUTHGATE, MI 48195

ÉVKÖZI GYŰLÉS - Alhambra, március 27-30.

Szövetségünk életében nevezetes napok azok, amikor "közös dolgainkat" rendezgetjük, missziós küldetésünk teljesítésének lehetőségeit, vagy az esetleges zsákutcákat tekintjük át.

Az évi közgyűlés mellett az úgynevezett Évközi Gyűlés a leglényegesebb alkalmunk.

Három bizottság tagjai találkoznak ilyenkor - a Misszió és Irodalmi -, a Pénzügyi - és a Végrehajtó Bizottság.

Az idén az Alhambrai Gyülekezet látta vendégül az Évközi Gyűlést, illetve annak résztvevőit, mintegy húsz testvért.

Március 27-én este, pénteken egész nap és szombaton a nap nagyobb részén át folytak a megbeszéléseink, olykor két, vagy három fronton (bizottságban) is. Feladataink nagyobbik részét elvégeztük. Természetesen mindig kevés az idő. Az elmaradt, vagy befejezetlen dolgainkat az azzal megbízott testvérek elvégzik vagy előkészítik a közgyűlés idejére.

inak részvételével. Ennek során Dénes Endre testvér személyes okok miatt lemondott szolgálatáról. Döntését tudomásul vettük.

Az Otthon eladása több, előre talán nem is látott feladat elé állít bennünket. Ezek elvégzésére - anyagi és missziós feladataink felelősségteljes és minél jobb betöltése érdekében - szükségét láttuk annak, hogy bizonyos változtatásokat vezessünk be szövetségünk életében. Ezek a változások, illetve e változásokra tett javaslatok például a szövetségünk működését, a bizottságok fölépítését és az anyagi javak kezelését érintik. A nyári Rámai közgyűlésünkön ismertetjük majd e javaslatokat, és a testvériség jóváhagyása esetén azok szerint haladunk majd tovább.

A legközelebbi két találkozónk helyét és időpontját is megbeszéltük, amiről a következő oldalon tájékoztatjuk kedves olvasóinkat.

Az Évközi Gyűlésre érkezett vendégek nagyobb része, a szombat reggeli áhítat után.

A Misszió Bizottsági gyűlést a bizottság elnöke, Dénes Endre tv. vezette. Áttekintettük a gyülekezeteink misszió munkáját - az egyes gyülekezetek képviselőinek beszámolóit alapján. A testvériség örömeiben és problémáiban osztoztunk, hálát adtunk és könyörögtünk azokkal kapcsolatban.

Anyagi természetű gondjainkról és lehetőségeinkről is hallottunk elég sokat. Szükségét láttuk annak, hogy jobban figyeljünk a "magunk házatájára" is, ami az itteni misszió munkáit és gyülekezeteit illeti. Ugyanakkor - felelősségünk mértéke szerint - mások szükségéi előtt sem zárkoztunk el. Elkészítettük a közgyűlés elé terjesztendő évi költségvetést.

Szombat délelőtt összevont gyűlést tartottunk, mindhárom bizottság tagja-

Következő számunkban képes beszámolót is készítünk majd a találkozóról, ami egyúttal kedves testvéri találkozásokat, áldásos istentiszteleteket is jelentett a vendégek és vendéglátók számára egyaránt.

Köszönjük az alhambrai testvériség szeretetteljes gondoskodását! Jól éreztük magunkat közöttük. Novák József lelkipásztor mellett ott láttuk Tagai István és dr. Szenohradszky János testvéreket -, hogy csak kettőt említek meg a segítők-szervezők közül, akik együttesen mindent megtettek azért, hogy gyűlésünk eredményes lehessen. Egy kicsit újra közelebb kerültünk egymáshoz. Nagyobb szeretettel és tárgyyszerűbb imádságokkal tudunk egymásra gondolni a közeljövőben.

Herjeczki Géza

Visit our Web site at www.evangeliumihirnok.net
MABAVIT II. 101+ fénykép az interneten: <http://baptista.hu/evhirmok>

VALÓBAN ?

Leállt a forgalom. Már tíz perce egy helyben rostokolunk. Elöttem is, mögöttem is, és mindkét oldalamon, egyébként dolgukra siető emberek keresnek hasznos látnivalót a nagy veszteglésben.

Valami fényeset gördít elénk a szél. Mindenki lesi, mi lehet ez? Elkapja egy újabb fuvallat, és az én autóm felé pördíti. Hol nagyokat pattan, hol meg nehézkesen sodródik a betonon. Érdekessen ragyog, könnyű, és a formája diktálja az útját. Mi lehet ez? Ni csak, egy koronán szikrázik a napfény, aranyozott, játék koronán. Papírból készített koronán.

Látom, mások is csodálják; együtt lessük, amint újból meglöki a láthatatlan kéz, egy pillanatra eltüntet a szomszéd autó alatt, aztán egy másik alól elővárásolja, és hirtelen úgy nekivágja az elválasztó betonfalnak, hogy oldalára esik, és egy darabig arra gurul, amerre mi is mennénk.

Keresem, hogy ki hagyhatta el? Talán a nagy melegben lehajtották az ablakot, és egy kisgyerek fejéről lopta le

a szél, akit koronával tartott a helyén okos anyukája.

Lehet, hogy színpadon király kicsi gazdája hagyta az autóban, tán tegnap, vagy már régen, és nem hiányzik többé senkinek. Nagy gonddal készítették, valaki büszkén viselte, biztosan filmre is vették a kis fenségest, akit néhány percig díszített, aztán elfelejtkeztek róla.

Remélem, nem dolga elől lépett meg, mert korona nélkül nincs király, és nagy baj lesz, ha az utolsó pillanatban derül ki a fényes hiány. Koronát nem lehet percek alatt összedobni, főleg nem ilyen gondosan készítettet, mint ez az útszéli.

Az sem lehetetlen, hogy nekünk készült. Nem viselték, és nem hiányzik majd senkinek, mert az volt a dolga, hogy közben guruljon hasznosat mondani. Lehet, hogy a Szél rendelte hozzá, hogy elgondolkozzunk, mielőtt tovább hajtának. Nem lehetetlen, sőt valószínű, hogy valahol ott messze előttünk, másról és más eszközökkel tanít ugyanaz a Rendező. Egyikünk sem akart ezen az Előadáson megjelenni, de mindnyájunkat olyan helyzetben talált, ahol szinte lehetetlen másra figyelni.

Egy hete történt velem ez a koronás eset. Nem tudom elfelejteni. Ma is jártam arra, kerestem, de – természetesen – már nem találni. Miért is lenne ott, egy korona az úton?

Értik, hogy mi történt velem? Másoknak is mond valamit ez a korona-eset? Hiányzik esetleg valakinek a koronája? Mit gondolnak, valóban csak egy papírkorona volt az, és nem valami sokkal értékebb?

Novák József

NINCS A HELYÉN

"Hasonló vagyok a pusztai pelikánhoz; olyanná lettem, mint a bagoly a romokon; olyan vagyok, mint a magányos madár a háztetőn." (Zsolt 102:7-8)

A nyomorultnak imádsága - ezt olvashatjuk a zsoltár első sorában. És ha van nyomorúság, amit egy ember átélhet, ebben a zsoltárban szinte mind benne van. Néha azt gondoljuk - talán még mondjuk is -, hogy a hívő ember nem lehet szomorú, nála mindennek rendben kell lennie, minden időben, hiszen különösebb baj nem is érheti. De én azt hiszem, ez nem igei. (Lásd pl. Mt 26:37). E zsoltárban egy hívő ember hallatlanul nyomorultul érzi magát - pedig Isten gyermeke, aki zsoltárt is írt, sőt imádkozik.

Az idézett igében három madár van: a pelikán, a bagoly és a magányos madár -,

de egyik sincs a helyén! Mélyebb jelentésük van ezeknek, mint ahogy ezt az első olvasásra gondolnánk. Hasonlatra várnánk, de ez több, mint hasonlat.

A pelikán nem pusztai madár. A vizek partján él, és hallal táplálkozik. Ha a pelikán most a pusztában van, az neki a halál. Nincs a helyén! A bagoly nem a romokon él - ott nincs biztonsádban -, hanem a sziklarepedésekben; vagy a faodvak az otthona. Tehát a bagoly nincs otthon a romokon, nincs igazán a helyén. A magányos madár a háztetőn - ennél szomorúbb képet még elképzelni sem lehet. Szinte olyan ez, mint amit Arany János *A rab golya* című versében ír. "Arva golya áll magában / Egy teleknek a lábujában, / Felrepülne, messze szállna, / Messze messze, / Tengerekre, / Csakhogy el van metszve szárnya."

Három madár, és lehet három szimbólum is. Mind a három arról ad bizonyosságot: nincs a helyén! Nincs fészke, ezért halálra van ítélve. Elrepülne, de elsodorta a vihar, bárcsak tudna repülni! De magában gubbaszt a háztetőn, a romokon és csak bolyong. A pelikán pedig a pusztában éhhalálra van ítélve. Tehát egyik sem találja a helyét.

És ebben máris mai a zsoltár, vagyis ennek mondanivalója. Ember, aki nem találja a helyét, és így tulajdonképpen elveszett ember. Olyan, mint a juhocska; elveszett, keresi a pásztort, de nincs a helyén. Sokszor nem tudjuk, miért kesergünk, ide-oda kapkodunk, keressük a helyünket, de nem találjuk. Segítőre van szükség, aki visszavezet a jó útra, vagy pedig bekötözi a sebeket.

Van azért egy örömhír is a szomorú zsoltárban. Minden bizonnyal, ha most Isten szent házában vagy, akkor a helyeden vagy. Itt van a mi igazi fészünk, a valódi otthonunk. Én fel nem cserélném egyetlen hatalmas dómért, vagy egy sok tornyú templomért sem. Isten megajándékozott téged is, engem is egy meleg fészekkel. Nemcsak azért meleg, mert jó a fűtésünk, hanem azért, mert akik melletted ülnek, vagy előtted, vagy a hátad mögött, azok melegsívű testvérek. Ők azok, akik megkérdezik tőled szeretettel, hol voltál a múltkor, üres volt a helyed, és ezért hiányzott is a te melegséged. Látod, nem vagy magányos ember, nem vagy egyedül, nem vagy elveszett.

De az is örömhír, hogyha mindennek vége és az életben minden elhagyna, nyomorúságba jutok, napjaim elszállnak, de te Uram örökké megmaradsz!

Szeressük, becsüljük Isten szent házat, azokat, akik velünk együtt ott vannak, és valljuk boldog hittel: "Itt jó nekem, az Úr szent házában... / Itt a helyem, Uram, itt maradok."

Dr. Viczián János

IFJÚSÁGI CHICAGÓBAN

Május 23-25.

Új parancsolat (János 13:35)

Jelentkezés Gerstner Kornélnál, interneten keresztül a chicagói gyülekezet Web oldalán:

www.angelfire.com/il3/chicagoba
ptist/register.html

vagy telefonon Kulcsár Tihaménnál a (847)392-5653 és Cseh Istvánnál a (773)973-2939 számon.

NAPTÁR - CALENDAR

KÖZGYŰLÉS / CONVENTION

Szövetségi közgyűlésünket az időn a Rámai Táborban tartjuk meg. Időpont: Július 4-6.

96th CONVENTION - Rama, Ontario, Canada, July 4-6.

TÁBORI ELŐZETES

Tábornyitó Konferencia

június 28-29.

Gyermek és ifjúsági hét

június 30 - július 5.

Részletes programot a májusi számban közlünk.

KONFLIKTUSHELYZETEK KEZELÉSE - (1Mózes 13)

Sajnos mindnyájunk élettapasztalata a konfliktus. A konfliktusokat az érdekeltek generálják. A modern magatartás-pszichológia a konfliktushelyzeteket három szinten vizsgálja. Az első szint, a látható felszín, ahol a konfliktusesemény zajlik. A második szint, az indítékok szintje, ahol az adott konfliktus hátterét, mozgató rugóit ismerhetjük fel. A harmadik szint, az ún. alapértékek szintje. Ezen a szinten azt vizsgáljuk meg, hogy a konfliktusban résztvevők élete milyen értékekre épül. Ha például egy hívő emberre gondolunk, azon a bizonyos harmadik szinten keresztyén alapértékeket találunk, úgymint: az Isten iránti engedelmség, a család szeretete, a gyülekezet iránti szolgáló elkötelezettség, a lélekmentés, stb...

Általában konfliktushelyzetben derül ki egy emberről, még inkább egy hívő emberről, hogy mennyire hű az alapértékekhez, amelyeket vall. Ha például azt vallom, hogy nekem fontos a családi harmónia, mégis egy feszült pillanatban durván lekiabálom a feleségemet és a gyermekeimet, egyszerűen arról van szó, hogy nem voltam hű ahhoz, amit vallok. Ezt nevezi a Szentírás képmutatásnak. Ez is egy konfliktushelyzet, amely belső meg hasonláláshoz vezet.

Most pedig vizsgáljuk meg azt a konfliktust, amely Ábrahám és Lót között alakult ki.

Az I Mózes 12:1 szerint az Úr Ábrahámot hívta ki Háránból apja halála után, és Ábrahám kapta ott Istentől az ígéreteket. Lót, az unokaöccse, úgy döntött, Ábrahámval tart. Vándorlása során Isten megáldotta Ábrahámot nagy gazdagsággal. (Abban az időben a nagy vagyont a juhok és a tevék sokasága jelentette.) Ábrahám mellett Lót is meggazdagodott. Neki is lettek juhái és alkalmazottjai. A tulajdonképpeni konfliktus Ábrahám és Lót barompásztorai között keletkezett. Ezek az emberek egymással versengtek a jobb legelő területekért. A juhnyájak, illetve a vagyon tovább gyarapodása függött azon, hogy ki szerzi meg a gazdagabb pásztorokat. Mint ahogy az elején említettem, a konfliktus mindig érdekellentétből fakad. Ábrahám és Lót érdekei ütköztek.

A történetből megtudjuk, hogyan kezelte és oldotta meg Ábrahám ezt a nehéz helyzetet. Nos, nemes egyszerűséggel átengedte Lótnak a választás jogát. Ezt mondta Ábrahám Lótnak: *Ne legyen versengés közöttem és közötted, se az én pásztoraim között és a te pásztoraid között. Hiszen atyafiak vagyunk. Avagy nincsen-e előttem mind az egész föld? Válj el kérlek, tőlem; ha te balra tartasz én jobbra megyek; ha te jobbra mész, én balra térek.* (8,9)

Nézzük meg milyen alapértékek szerint viselkedett Ábrahám abban a feszült pillanatban.

Ábrahámnak többet jelentett a békességes testvéri kapcsolat, mint az anyagi előnyök. Jog szerint őt illette volna az elsőbbség a választásban. Mégis lemond erről a jogáról a békesség érdekében. Tanuljunk Ábrahámotól. Ugy a családi-, mint a gyülekezeti- és társadalmi életben részesítsük előnyben a békességteremtést, szemben önös érdekeinkkel és jogainkkal. *Boldogok a békességre igyekezők, mert ők Isten fiainak mondanak.* (Máté 5:9)

Ábrahámnak fontosabb volt a botrányokzás elkerülése, mint saját érdekérvényesítése. A 7. versben ezt olvassuk: *Versengés támadt az Ábrahám barompásztorai között, és a Lót barompásztorai között. És a Kananeusok és a Perizeusok is ott laktak vala akkor azon a földön.* A kananeusok és a perizeusok mindeddig azt láthatták, hogy Ábrahám időről időre összegyűjti a családját, az alkalmazottait és Lóttal az oldalán áldozatot mutat be az Úrnak. Milyen szép! Meghitt szeretetben és békességben istentiszteletet tart a két család. Az eddigi szép bizonyosságtételt rombolta volna porig a kialakult feszültség, ha Ábrahám előtérbe helyezi a saját anyagi érdekeit. De ő nem ezt tette. Inkább kész volt elszenvedni a kárt, nehogy valamiképpen Isten neve és a hívők hírneve káromoltassék a pogányok között. Pál apostol is ezt kérdezi az egymással pereskedő korintusiaktól: *Miért nem tűritek el inkább a kárt?* (1Kor 6:7). Ahhoz, hogy egy konfliktus békességesen záruljon, valakinek mindig el kell tűrni a kárt, legyen az anyagi- vagy erkölcsi természetű. Nevezhetjük ezt a megbékélés árának is. Ábrahám ezt az árat önként fizette meg. Ő mindent kiengedett a kezéből és lelkében talán azt mondogatta, amit majd később Izsáknak is mondott útban a Mória hegyére: *Az Isten majd gondot visel.*

Lót körülnézett és a Jordán völgyét választotta, a gazdag vidéket. Ábrahámnak maradt a kopár sziklás terület. De miután Lót elment, Isten megszólította Ábrahámot, 14 és 15.vers.

Emeld fel szemeidet és tekintés északra, délre, keletre és nyugatra. Mert mind az egész földet amelyet látsz, neked adom és a te magodnak örökre.

Még néhány tanulságot foglalmazzunk meg ebből a szép történetből.

Egy szellemi törvényszerűség az, hogy megáldva kapom vissza Istentől, amit egyszer kiengedtem a kezemből az Úr kedvéért. Ha fontosabb az Isten országa és Ő igazsága, minden más megadatik csodálatosan és isteni módon. Ábrahám ezt kipróbálta és működött.

Ugyanakkor Lót, aki mindent meg akart szerezni magának, végül a pusztai életét is alig menthette meg a haláltól. Lót életének az alapértéke a vagyonszerzés volt. Mellesleg ma is sokan ezt tartják a legfontosabbnak. *Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, de lelkében kárt vall?* (Márk 8:36).

Végső soron egy konfliktushelyzet nem arról szól, hogy kinek van igaza. A hangsúly a résztvevők viselkedésén van. Mert bennünket arról ismer meg ez a világ, hogyha szeretjük egymást, ha egyek vagyunk, és ha békességben élünk egymással és minden emberrel. Isten azért engedi meg a konfliktusokat, mert ez által teszteli a hívők lelki érettségét. Ha az Úr Jézus Krisztusra tekintünk, amikor a kereszten rettenetes kínok között, szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott és szenvedve nem fenyegetőzött, hanem hagyta az igazságosan ítélőre... (1Péter 2:23), akkor azt kell megértelnünk, hogy a konfliktushelyzetekben számunkra is egyedül ez lehet a viselkedési norma.

En is ilyen alapértékek szerint akarok élni!

Az Úr adjon erre erőt mindnyájunknak!

Lukács János

Elhangzott a Chicagói Magyar Baptista Gyülekezetben 2002. dec. 4-én.

VIRÁGVASÁRNAP

A nagy Király jön, hozsánna, hozsánna!

*Zeng a kiáltás előtte, utána;
Zöld ágakat szeldelnek útjára,
Békességet hoz népe javára.*

*Áldott, aki jött az Úrnak nevébe,
Általa léptünk az Isten kedvébe;
Békesség ott fenn a mennyországban,
Áldott az Isten a magasságban!*

*Ó, lelki ország, Istennek országa,
Mily édes ebben Jézus királysága!
Széled, szegény ez és alázatos,
De nagyhatalmú és csodálatos.*

*Igaz ez és a bűntől szabadító,
Poklot és halált egyaránt hódító.
Vasvesszővel bírja ellenségét,
De szelíden őrzi örökségét.*

*Ó, áldott Jézus, ki bírsz a világgal,
Jöjj mihozzánk is alázatossággal,
Tégy tulajdon népedd bennünket,
Vezérelj jóra egész életünket!*

EGY SZÍVVEL - LÉLEKKEL

Kiss Zsófia és Macher János fiatalon elmenekült Magyarországról. Még mielőtt elhagyták szülőhazájukat örök hűséget ígértek egymásnak. Azzal a céllal indultak el, hogy külföldön teológiai képzést szereznek, aztán megesküsznek, majd teljesen odaszánták magukat Istennek; s voltak, akik megújultak, felfrissültek, vagy észrevehetően növekedtek.

Ugy is lett minden. S Isten gazdagon megáldotta illetve gyümölcsöztette munkájukat. Munkájuk hatására rengeteg ember fogadta el az Úr Jézust, nyert bűnbocsánatot és egy mennyei helyet; mások meg teljesen odaszánták magukat Istennek; s voltak, akik megújultak, felfrissültek, vagy észrevehetően növekedtek.

Mindez azért történhetett, mert Zsófia és János egy szívvel – lélekkel, buzgón, és fáradhatatlanul fejlődtek, evangélizáltak, tanítottak, imádkoztak, pártfogolták hittestvéreiket, s mentették az elvesztetteket. S a kulcs ebben a kifejezésben rejlik, hogy „**egy szívvel – lélekkel tették mindent.**” Egyikük sem tekintett magáénak egyetlen munkaterületet sem. Mindent „együtt” tettek. Ez még beszédükből is kitűnt, mert úgy hivataloztak egy-egy szolgálatukra, mint „**ott evangélizáltunk,**” „**amott gyülekezetet alapítottunk,**” „**emitt ifjúsági összejöveteleket tartottunk,**” stb. Semmit sem az egyik, vagy a másik végzett. Öröm volt velük társalogni és imádkozni.

Idővel elérték a nyugdíjas kort s nyugalomba vonultak. De ebben az állapotban is tovább szolgálták szerető Urukat. Ekkor visszatértek Magyarországra, ahol Makón egy egész új munkát indítottak el. Munkájuk eredményeképpen az a közösség ma már tempomépítéssel foglalkozik.

Macher János lelkész nem régen hazatért Urához. Bár szívesen meggyógyult és szolgált volna tovább, mégis – Pál szavait idézve – azt mondta, hogy főként azért esedezik és arra vágyik, hogy „**...nagy bátorsággal fog magasztaltni Krisztus az én testemben, akár életem, akár halálom által.**” (Filippi 1:20.) Majd még arról is gondoskodott, hogy temetésére – a családon kívül – senki se hozzon virágot; helyébe az arra szánt összeget adják oda a Makó-i gyülekezet templom-építési alapjára. Mindez szintén megtörtént. Azaz Isten neve valóban megdicsőült halálában, mint ahogy életében is. Azaz minden vágya teljesült.

A Bibliában is olvasunk egy ilyen házaspárról. Aquilára és Priscillára gondolok. Krisztus-hívő zsidók voltak. S a zsidóüldözés miatt ide-oda költöztek. Nem voltak ugyan lelkészek. Ennek dacára teljes átadással s a Szent Lélek erejével és áldásával **egy szívvel-lélekkel** szolgálták Megváltójukat. Pál apostol először Korinthusban talált rájuk

Nézzük meg, hogy milyen szolgálatokat végeztek:

1. Vendégszeretetet gyakoroltak. A Cselekedetek 18:1-4 verseiben arról értesülünk, hogy amikor Pál apostol Korinthusba érkezett „**...csatlakozott hozzájuk,** és mivel ugyanaz volt a mestersége, náluk lakott, együtt is dolgozott velük; ezek ugyanis sátorkészítő mesterek voltak.”

2. Igeismerők és tanítók, vagy mondhatnánk, misszionárius képzők lettek. Ugyanis, amikor egy Apollós nevű ékesen szóló, lelkes igehirdető jelent meg városukban, akkor ők először szívélyesen meghallgatták. Aztán, amikor rájöttek, hogy az evangéliumot csak a János keresztségéig ismeri, akkor „**...maguk mellé vették, és még alaposabban megmagyarázták neki az Isten útját.**” S olyan jó munkát végeztek, hogy mire Apollós elment Akhájába már „**... nagy segítségükre volt azoknak, akik a kegyelem által hívőkké lettek.** Mert ... a nyilvánosság előtt bizonyította az Írások alapján, hogy Jézus a Krisztus.” (Csel 18:24-28.)

3. Otthonukat megnyitották a helyi gyülekezetek számára; vagyis a rendszeres gyülekezeti élet támogatói illetve elősegítői is voltak. Erről értesülünk a Róma 16:5 és 1 Kor 16:19-ben.

4. Önfeláldozóak voltak. Pál szerint „**...életemért saját fejüket kockáztatták.**” (Róma 16:4/b.)

5. Széleskörű leki-munkát végezve közismertekké és közkedveltekké is váltak. Ezért írhatta Pál a Róma 16:4/c-ben, hogy „**...hálás**” nekik „**a pogányok valamennyi gyülekezete is.**” (Nem csak egy gyülekezet!)

6. Békés és barátságos emberek is lehettek. Ennek köszönhető, hogy Pál aki „lakva is megismerte őket” – később ismételt is megemlékezett róluk és küldte üdvözlét nekik. Nyilván szeretettel és áhitattal gondolt rájuk. „**Köszöntsétek Priskát és Akvilát, akik munkatársaim a Krisztus Jézusban...**” – Írta a 2Timóteus 4:19-ben s a Róma 16:3-ban.

7. Féltekenységmentes, Jézusért örömmel együttműködő lelkimunkások lehettek. Elsősorban egymással s aztán több lelki munkással is együttműködtek. Ezért nevezhette őket Pál munkatársainak.

Sajnos Isten gyermekei között is előfordul néha, hogy egyéni dicsvágy miatt nem tudnak együttműködni. De Aquila és Priscilla nem ilyen volt. Isten nevének megdicsőítése volt a legfontosabb számukra; mint Pál számára is. S ennek érdekében boldogan és alázatosan együttműködtek mindazokkal, akik Urukat teljes szívből szolgálták.

Azaz Jézus befogadása után teljesen odaszánták magukat és házasságukat Istennek. Majd a Szent Lélek rájuk árasztott ajándékaival buzgón szolgálták Urukat, aki azután gazdagon megáldotta életüket. Csakúgy mint a fent említett Macher házaspárt.

Kedves Olvasóink! Ha Jézusé már az életetek és házasságra készültök, vagy már megházasodtatok: Emlékeztetek arra, hogy **Isten nem csak egyénenként szeretné használni életeteket, hanem közösen is.** Ha teljesen odaszánjátok magatokat és házasságaitokat Őnéki, akkor ő megajándékoz benneteket, megnyitja a szolgálat kapuit előttetek és megáld titeket is. Ezt tette a Macher lelkész-házaspár és a laikus Aquila és Priscilla házaspár életében is, amikor vendégszerető, igeismerő és tanító, otthonukat gyülekezeti összejövetelekre feláldozó, életüket is kockáztató, békés, barátságos és féltekenységmentes lelki munkássá és munkatárssá alakította őket.

Lehettek hivatásos lelki munkások, vagy laikusok. Az Úr országában mindkét félre szükség van s ő mindkét félre házaspárt fel tudja használni. Ezt bizonyították a fenti példák. Ha emberfeletti boldogságra, elégedettségre, és céltudatra vágytok, akkor „Az Isten irgalmára kérek ... titeket, testvéreim, hogy okos tiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek...” (Róma 12:1.) Mire Ő megáld titeket is! Nincs annál szebb és boldogabb házasság, mint amikor ketten **egy szívvel – lélekkel** szolgálták az Urat!

Mátrai, F. I.

*Áldott Királyunk, lelkünk nagy Királya,
Jöttödét néped ma is várva várja.
Jöjj hát hozzánk is nagy hatalommal,
Terjeszd országod diadalommal!*

*A nagy Király jön, hozsánna, hozsánna!
Zengjük, kiáltjuk előtte, utána;
Hítsük be útját mi is zöld ággal,
És ünnepeljünk szent buzgósággal!*

*Dicsőség legyen az Isten Fiának,
Áldás, békesség az égi királynak,
Hogy vele mi is, kiket megváltott,
Bírhassuk egykor a mennyországot!*

Palóczy Horváth Ádám
(A Hit Hangjai 55)

Missziós pillanatkép Jugoszláviából

Nyúl Zoltán testvérrel beszélgettem az elmúlt hetekben. A márciusban megkezdett missziós beszámolók sorozatába kértem tőle egy írást. Ezúttal nem egy "körképet" kaptam, hanem egy speciális missziós ajtónyitásról szóló beszámolót. Nyúl Zoltán testvér elmondta, hogy **Bács-Tapolyán** (Pacsértól mintegy 20 km-re) egy olyan intézmény létrejöttében segítkeznek, amilyen az egész országban sincs. A nyitott ajtó az evangélium továbbadásának is eszköze lesz, hiszen máris sokszor adódott alkalma arra, hogy Jézus Krisztusról, a Bethesdák irgalmas Uráról szóljon az érdeklődőknek. Áldást kívánunk szolgálataikra.

BETHESDA

Első találkozásunk két éve volt karácsonykor, amikor egy ismerős újságíró felhívta a figyelmemet egy fogyatékosokkal, elsősorban mozgássérültekkel foglalkozó női csoportra. Egy üzemi étkező hideg-rideg termében néhány szelet kalács mellett "ünnepeltek". A *Samaritan's Purse* cipősdoboz ajándékai-val leptük meg őket. (Ezt az akciót már nyolc-tíz éve végezzük karácsonytájt, több ezer csomagot kiosztva évente. Azt hiszem, ez alkalommal nagyon jól megtaláltuk a rászorulókat, akik önfeledten tudtak örülni minden apróságnak.) A kezdeti bizalmatlanság után -kik ezek, mit akarnak-, a csomagok tartalma oldotta a helyzetet. Amint kiderült, semmilyen állami intézmény nem gondolkodt külön erre a gyermekcsoportra, ugyanúgy mások sem. Mi voltunk az első szeretetszolgálat, akik meglátogatták őket. A beszélgetések, egyéni sorsok meghallgatása után döbrentünk rá a valós helyzetre. Felénk egyébként is az átlagembernek az jut, hogy tengeti az életét, mátol holnap él, de akinek fogyatékos gyermeke van...! Orvostól orvosig rohan, kórháztól kórházig fut, gyógyszerhiány, kiadások véget nem érő nehézségek közepette él. Valamit tenni kellene - gondoltuk. Kisebb segélyek beszerzése, eljuttatása után a következő alkalommal *Szenczy Sándor* testvérrel látogattuk meg őket (A Magyar Baptista Szeretetszolgálat vezetője). Egy dohos, penészes konyhában szorongtak, ahol se levegő, se fény nem volt. Mozgássérült napközti szeretnénk létrehozni - mondták. Kis segítséggel adaptálható ez a helyiség. Már létrehoztak egy bejegyzett női szervezetet is, 5 (öt) dollár alaptőkével! Valamit tenni kellene - gondoltuk. A konyha mellett két nagyszoba, széles folyosó, romos épület volt. Amennyiben ez adaptálható lenne ...

A látogatás után postafordultával érkezett a jelzés - javításokat amit lehet. Tavaly októberben belekezdünk egy, szinte a lehetetlennel határos vállalkozásba. Amikor egészséges életképes személyek sem képesek a családjukat fenntartani, hogyan fogunk mi mozgássérült napközti létrehozni, és adományokból fenntartani. Belekezdünk a felújításba a szülők segítségével, saját önkénteseinkkel. A kezdetekben, akik csak megnézték az épületet, csak legyintettek - "nem lesz ebből semmi" - megjegyzéssel faképnél hagytak bennünket.

Aztán megmozdult valami...

Egy, az *Ökumenikus Szeretetszolgálat*nál beadott pályázatunk elfogadást nyert egyévi működtetésre. Három szervezet (*Hera női klub*, *Baptista Szeretetszolgálat* képviselője, és az *Ökumenikus Szeretetszolgálat* helyi képviselője) megegyezett abban, hogy maximálisan a mozgássérült napközi ügye mellé áll, ugyanakkor helyi székházként használja az épületet.

Azokban a napokban egy délutáni iskolai foglalkozás végén egy gyűlés szerveződött. Egyik résztvevője ismerős volt. Beszélgettünk, majd úgy találmra rákérdeztem: nem támogatnátok egy mozgássérült napközit esetleg? Nem hitt a fülének - mivel a fogyatékosok éve a 2003-as év, egy ilyen projektum után

*Tudom a te dolgaiddat
(imé adtam elődbe egy nyitott ajtót,
a melyet senki be nem zárhat),
hogy kevés erőd van, és
megtartottad az én beszédemet,
és nem tagadtad meg az én
nevemet. (Jel 3:8)*

kutattak! Hihetetlen? Nekünk igen. Gondviselés. Egy éjszaka alatt elkészült a projektum, és másnap előadtuk a polgárok gyűlésén a szomszédos kisvárosban, Topolyán. Jómagam ismeretlen falusi lelkészként jelentem meg, ahol a helyi vezetők ismeretették a fontos közügyeket, majd szerénységgem az egyetlen igazán komoly civil kezdeményezést. A tét nagy volt, ugyanis a jelenlevő polgárok szavazatai jelentették a fontossági szempontokat. Iskolafelújítások, szülészeti adaptációk közepette eltörpült egy kis "Bethesda-projektum", ahogy mi elneveztük ötletünket. Végül szavazásra került sor. A tizenegynéhány ajánlatból kiemelten fontos lett a Bethesda! A jelenlevő néhány szülő könnyekre fakadt. Mindennapi küzdelmes életükben végre egy kis reménysugár! Sorra hálálkodtak, nem tudták elhinni. Én is úgy éreztem, nem csak ember van a dolgok mögött.

Az USAID helyi szervezete az ADF (*America's Development Foundation*)

hivatalos projektumai közé emelte elképzelésüket. Kisebb-nagyobb támogatók sora jelentkezett, vagy mutatott készséget a segítségre. A hosszas egyeztetések közepette sokszor rámkérdeztek: - *rendben van, segítünk, de mondja már el kérem, mi az a Bethesda?*

Isten Igéjét hirdethetem ilyenkor.

2002 karácsonyán már a félkész épületben ünnepeltük Megváltónk születését. Míg első alkalommal húszan voltunk, most kicsi volt az épület. Kilencven-százan is lehetünk, és valahogy más volt a hangulat is. Bizakodóbb. Soli Deo Gloria.

Egy kis fény az éjszakában, egy kis remény a reménytelenségben milyen sokat is jelent... Közhely ugyan, de most érvényes.

A héten kezdődik a teljes felújítás. A Magyar Baptista Szeretetszolgálat támogatását (és a többi - önkéntes munkát, adományokat, ígéreteket) az ADF megtízszerezte! A projektum teljes összege így 25 000 US dollár!

Így egy felújított, bebútorozott, jól felszerelt épületet kapunk, jó eséllyel arra, hogy egy komoly mozgássérült központot alakítsunk ki, ahol testi, és reményeink szerint lelki felüdüléshöz is juthatnak az arra rászorultak. Persze, további támogatókra is szükségünk van folyamatosan, sok munkára, önkéntesekre, stb, de a lehetőség adott.

Csoda ez egy olyan országban, ahol az utolsó évtized súlyos helyzetet teremtett gazdasági-politikai téren, ahol az átlagember nagyon magára van utalva.

Úgy érzem, aktívan részt venni egy "Bethesda - napközi" létrehozásában, anyagi és lelki segítség megtalálása és továbbadása - ez is misszió. Ahogyan mi megtapasztaljuk ezt, úgy most mások is részesülhetnek benne.

Fontos momentum még a helybeli média pozitív hozzáállása. Jó sajtó-visszhangja van a nonprofit vállalkozásnak.

Hol ebben a lelki munka? Isten csodálatos módon utat nyitott nekünk egy kisvárosban, ahol már vannak érdeklődők az Ige iránt. Esetenként már voltak alkalmaink velük beszélni. Mint társalapítók, heti rendszerességgel tudjuk majd a májusra kész épületet használni. Terveink szerint keresztyén alaptanítások, bibliakurzusok, zenés evangelizációk várnak ránk és az érdeklődőkre. Törődésünket a szülők odafigyeléssel viszonzozzák. Szeretnénk velük is megismertetni a hit, a remény és a szeretet örök forrását.

Folytatása, remélem következik.

Nyúl Zoltán

VAN REMÉNY!
JÉZUS GONDOL RÁD

Balassi Bálint:

AKKOR ... MI LESZ?

HÚSVÉT

Adj már csendességet...

Adj már csendességet,
lelki békességet,
mennyei Ur,
Bujdosó elmémet,
ódd bútol szívemet,
kit sok kín fúr.

Sok ideje immár,
hogy lelkem szomjan vár
mentségére,
Őrizd, ne hagyd ébreszd,
haragod ne gerjeszd
Vesztségére.

Egyre többet tud már az ember,
szédítő trónon ül az értelem,
előtte még megszólalni sem mer,
lenézett koldus lett az érzélem...
Mindenkinek a zsarnok parancsol,
a szintén trónra emelt önmaga,
érte süketen és vakon harcol
kegyetlenül. Egy "új kor" hajnala
kábitja el, ha riadtan megáll,
mert fél. Attól, hogy ez már a halál?!

És tanácstalan sodródik tovább
a gépcsodákat alkotó világ.
Az Istent eltemette: sírba zárta,
... tövissel ma már nem koronázza,
inkább ... nevetni próbál fölötte
a komputer-kor torzult szülőtte.

Nem kicsiny munkával:
Fiad halálával
váltottál meg,
Kinek érdeméért
most is szükségemet
teljesítsd meg.

Irgalmad nagysága,
nem vétkem rútsága
feljebb való,
Irgalmad végtelen,
de bűnöm éktelen
s romlást valló.

Jó voltod változást,
gazdagságod fogyást
érezhet-é?
Ki engem, szolgádat,
mint régen sokakat
ébreszthet-é?

Nem kell kételkednem.
Sőt: jót reménylenem
igéd szerint!
Megadod kedvesen,
mit ígérsz kegyesen,
hitem szerint.

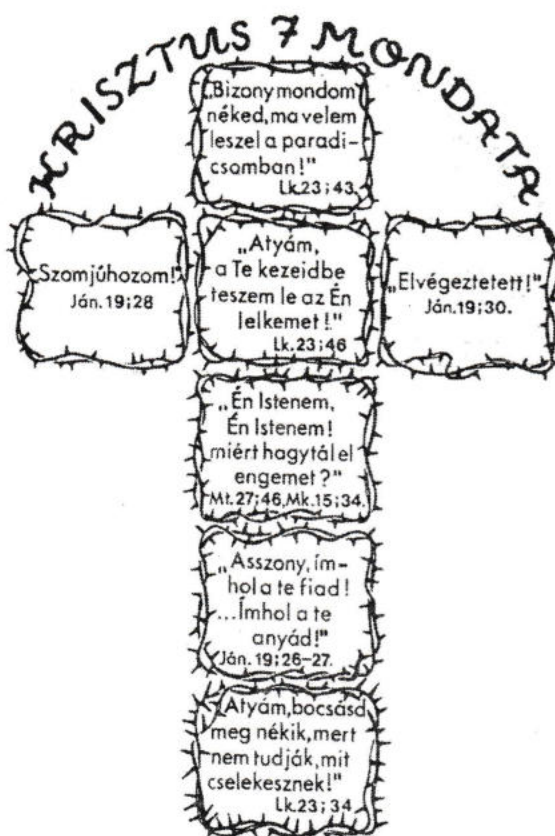
Nyisd fel hát karodnak,
szentséges markodnak
áldott zárját,
Add meg életemnek,
nyomorult fejemnek
letört szárnyát

Repülvén áldjalak,
élvénl imádjalak
vétek nélkül,
Kit jól gyakorolván,
haljak megnyugodván,
bú s kín nélkül.

Talán őriztetné is a kriptát,
mert ... ha mégis igaz lenne mindaz,
amit lenéz, mint a hívők titkát,
de amiről néha-néha hírt ad
az elnémitott lelkiismeret,
hogy - harmadnapra a sír üres lett!
S az Isten mégis ... és még ma is él,
a Bibliában Ő üzen, beszél...

Akkor... mi lesz? - Azt nem lehet leírni!
A Feltámadottban hinni kell,
hinni, hinni!

Lukátsi Vilma

A KERESZTEN

Évenként szabályosan, szinte monotonon ismétlődnek ünnepeink. Mégsem lehet föllapozni a tavalyi, vagy az azelőtti ünnepeinket, gondolatainkat az idén. És rendjén van ez így. Kínos lenne például egy múlt-év húsvétjára készült prédikációt változatlanul elmondani ma.

Az ismétlődő, de sohasem ugyanolyan ünnepeink sorában számomra kiváltságos helyet foglal el az idei Húsvét.

Kezdem megérteni, hogy ez a legcsodálatosabb, legjelentősebb ünnepünk. Hiszek Húsvétban, a föltámadásban. Húsvét a hitemet jelenti. Azt, hogy: mégiscsak lehetséges!

Lehet!

Nem válhat soha életem értelmetlenebbé, mint Krisztus leesett, értelem nélküli álla a kereszten.

Nem lehet soha sivárabb lelkem, mint a keresztről a semmibe-meredő fénytelen szempár.

Nem lehetek soha akaratlanabb, közömbösebb, mint a kereszten függő mozdulatlan test.

Amikor érzem, hogy ujjaim közt esik szét akaratom;

amikor az utak bezárulnak körülöttem;

amikor belémlopakodik a kétségbeesés: hát még az egymásnak-rendeltek találkozója is elmaradhat? - földreng akkor előttem a szegzett kéz, a szavak-nélküli tátott száj, a megkövesedett szem, a megöszült szakáll.

Egyszerre magasba lendül céltalanul csüngő kezem. A megértett Nagypéntek után hozsannát kiált.

Hát mégis! LEHET, kiáltom, s éledő értelmem betűzi a szót:

Lendület,
Erő,
Hit,
Eredmény,
Teljesség.

Húsvét. Nem-értelmetlen, nem-holt, nem-savanyú élet.

Életemem, életlehetőségem ez a Húsvét. Csalódásaim, kétségeim, keresztjeim, nagypénstekeim föloldódhatnak, mert Húsvét a győzelem. A lehetőség.

Herjeczki Géza (1969)

Jesus Christ is Lord!

Your attitude should be the same as that of Christ Jesus: 6 Who, being in very nature God, did not consider equality with God something to be grasped, 7 but made himself nothing, taking the very nature of a servant, being made in human likeness. 8 And being found in appearance as a man, he humbled himself and became obedient to death—even death on a cross! 9 Therefore God exalted him to the highest place and gave him the name that is above every name, 10 that at the name of Jesus every knee should bow, in heaven and on earth and under the earth, 11 and every tongue confess that Jesus Christ is Lord, to the glory of God the Father. Phil 2:5ff (NIV)

The glory of God is the Lord Jesus Christ. God exalted Him to the highest place and gave him the name that is above every name.

How did he arrive at this victory?

He *"made himself nothing, taking the very nature of a servant, ... he humbled himself and became obedient to death—even death on a cross!"*

Perhaps it is not by accident that Paul is the one who stresses this fact so strongly. He knew very well—perhaps as well as we know—that greatness and the victory belong to the strongest, the greatest, the overwhelming, the powerful, the forceful and the decisive. You can easily continue with this list since the TV and the papers reinforce these messages with a great variety of words.

Paul himself was a successful man; a man of power, strong will, clear vision and leading personality among the pharisees. But after his conversion, and after his study of the life of Jesus, he came to the conclusion that the greatness of Christ is connected to the cross and His suffering. Not only that, Paul was able and ready to make the connection to his own life as he declared: *That is why, for Christ's sake, I delight in weaknesses, in insults, in hardships, in persecutions, in difficulties. For when I am weak, then I am strong.* (2Cor 12:10)

Paul's victory was a little bit like the victory of our Savior. But he did not stop there. After—or even before he wrote down to us this Hymn about the greatness of Christ, he stated that we—that is the reader—you and I should be acting, thinking like our Master: *Your attitude should be the same as that of Christ Jesus*—Paul wrote.

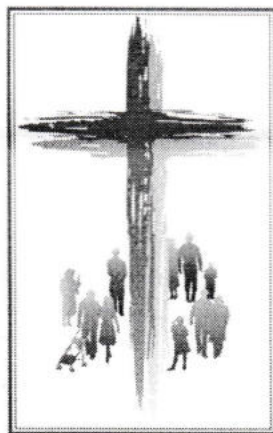
Is there any victory for us?

Yes, but only if we follow the attitude of our Lord while we execute the mission command. There is no victory in forcing the name of the Lord Jesus Christ on other people. But there is victory if we confess with humility and with an attitude we learn from the Master that Jesus Christ is Lord. And we must do that in every language of the world.

And while we are doing that it is better that we exchange our **"we can do everything"** attitude for an other one: **He already did everything** for us on the cross.

Let us be full of joy that there is a name that is above every name, the name of the Lord Jesus Christ and that there will be a time when every knee will bow before Him, in heaven and on earth and under the earth. He is the one who said: "I am the First and the Last. I am the living One, I was dead and behold I am alive for ever and ever." (Rev 1:17f)

Geza Herjeczki

A young girl finds what was missing in her life

"God enters by a private door into every individual."

—Ralph Waldo Emerson

I wasn't abused as a child; I just felt, well, lonely, neglected and unloved. I don't think it was my parents' fault, necessarily; I just wasn't a happy kid.

My family did not attend church. I had never even set foot in one. We weren't rich, but we had enough money to take a beautiful trip to Florida every Christmas. Of course, my parents loved to tease me about Santa not doing address changes very well. But every year packages marked "From Santa" made their way to our motel room.

One morning in Florida I had decided to play in the warm, white sand with my shiny new pail and shovel. My parents

weren't going to the beach, so I settled for digging in the motel courtyard. I looked at the sandy beach, sparsely covered with tropical weeds. I set out to find the best spot to create my sandy masterpiece. I chose a place way out in the middle, sat down contentedly and began to dig.

About four inches under, my shovel clinked on something. I was always dreaming of things like finding lost pirate treasures or being the first one to find an unopened genie bottle. Therefore, it wasn't a stretch for me to think I had hit the jackpot. However, my little shovel had uncovered a treasure of a much different sort. It was a small silver cross. I turned it over and over in my hands, looking at it as the sun made it glow brightly. Etched on the back of the cross were words I could just barely make out: "Jesus Christ is Lord." I wasn't sure what that meant. I never showed anyone the cross, but kept it hidden as one of my prized possessions, only taking it out when no one was around. To me it wasn't just a cross, it was a sign.

During high school, I was a typical teen. I sought out fun and trouble, but rarely got caught for it. My life was going downhill fast, but I thought it was perfectly under control, except for the emptiness inside that I couldn't account for.

I had lots of overnights with friends. We would laugh, goof off and eventually go to sleep. My sophomore year, though, curiosity began to develop within me. I decided that I wanted to know about God. Although it was something cool kids didn't tell their friends about, I managed to spend these nights with my friends on Saturdays with the secret intent of going to church with them on Sunday morning.

Most of the church services I attended were good, but one was life-changing. As the music began to play and I was consumed, I felt Him. He was the One I had been searching for. He was the One who had been calling me. The pastor called for those who didn't "know Him" to come forward. I couldn't have stopped my feet if I had wanted to. He prayed, I prayed, and my life was never again the same. I went home and wept with joy. A seemingly lifelong void was finally filled. For some reason, I am quite sure my search had begun the day I hit metal with my little shovel and found a cross that read, "Jesus Christ is Lord." Now I no longer have to dig to find my treasures. All the treasures I'll ever need are just a prayer away.

Lana L. Comstock, from "Chicken Soup for the Christian Teenage Soul"
www.chickensoup.com

VHE Bible Verses That Changed the World

Jesus declared, "I tell you the truth no one can see the kingdom of God unless he is born again." (John 3:3)

Jimmy Carter (1924-) and Charles Colson (1931-)

Throughout the centuries, Christians have used the term "born again" to describe their salvation. This term was a particular favorite of *George Whitefield*, the energetic preacher who echoed these words of Jesus: *Ye must be born again*. He was calling people out of a formal faith and into a personal commitment.

That's exactly the way the term *born again* has been used in the twentieth century. Fundamentalists in the twenties and evangelicals in the fifties used it as a kind of code word. Many people considered themselves Christians merely because they went to church, so *I am Christian* didn't mean much. But *I am a born-again Christian* would indicate a personal experience with Christ.

The phrase burst into public awareness again in 1976 as two different world changers hit the headlines.

Jimmy Carter, the peanut-farmer-turned-governor from Georgia, was running for president. Just a few short years after the Watergate scandal, Carter's simple honesty was a breath of fresh air. A devout Southern Baptist, he clearly stated that he was a born-again Christian.

The other newsworthy born-again figure that year was **Charles Colson**, a veteran of the Watergate scandal. He had gone to prison and written a book, just like others from the Nixon White House, but his book was different. Dwelling very little on the background of Watergate, it talked instead about his religious conversion. He entitled it *Born Again*.

Colson wrote at the book's climactic point: "*Was I to accept without reservations Jesus Christ as Lord of my life? It was like a gate before me. There was no way to walk around it... While I sat alone staring at the sea I love, words I had not been certain I could understand or say fell naturally from my lips: 'Lord Jesus,*

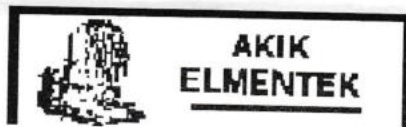
I believe You. I accept You. Please come into my life. I commit it to You.'"

The late seventies saw the words of Jesus from John 3 become an *ad slogan*, a hot product name, a cliché on the lips of every celebrity. People were claiming to be born again through fad diets, crystals, and sexual experiences. The metaphor was stretched way out of shape.

In the eighties a few popular TV evangelists were publicly disgraced, and as a result the public began to associate the term *born again* with everything they didn't like about Christianity – hypocrisy, insensitivity, arrogance, judgment, and greed.

Now when someone asks, *Are you born again?* you need to be careful. You might have to explain exactly what Jesus meant by the term. But the truth is that a multitude of folks over the last two millennia have seen their lives begin a new because of a personal relationship with Jesus. Other gave changed the world in quieter ways. Perhaps someday we can reclaim the simple beauty of Jesus' metaphor.

(PENY)

**AKIK
ELMENTEK**

Joseph Yanik

On February 8, 2003 the Lord called home to glory an old time Hungarian Baptist individual. **Joseph Yanik** was originally a member of our *Austin Street Baptist Church* in the City of Buffalo, N.Y. His God fearing mother introduced him to the service of the Lord at an early age and he learned to play the base tuba. He praised the Lord by playing in the church band with other members of his family. He later expanded his skills by playing in the *Austin Street Silver Band* (religious) and many other local musical organizations. He was part owner of the Yanik Brothers Trucking Company where he served for over fifty years as a "big-rig" driver. Joe spent many years on the road and he often stopped to visit members of our convention in various cities of our country. He leaves behind many old friends and memories. He is no longer with us, but I suspect that he is making music with one of Gods angelic bands. Well done thou good and faithful servant.

Ernest J. Kish

Dr. Gerzsenyi Lászlóné

Megrendült szívvel, de Isten akaratában megnyugodva álljuk körül **Dr. Gerzsenyi Lászlóné**, szeretett *Udvarnoki Mária* testvérünk koporsóját, akit az Úr hazaszólított.

A rá mért szenvedés küzdelmes hónapjait, heteit, napjait, óráit példás hittel és reménységében megerősödve harcolta végig.

Ő igazán elmondhatta azt, amit Pál apostol hagyott ránk a Timóteushoz írott levélben:

Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltételezt nekem az igazság koronája amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon, de nem csak nekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az Ő megjelenését.

A 110 éves *Péceli Baptista Gyülekezet* megalakulásában, megerősödésében, fennmaradásában történelmi érdem és szerep jutott az *Udvarnoki család* számára.

A századfordulón Pest megyében kibontakozó baptista misszió kimagasló alakja *idős Udvarnoki András* testvér volt, aki több évre felvállalta a péceli gyülekezet gondozását. Ez az időszak komoly lelki megerősödést és a gyülekezet növekedését idézte elő. Őt követte fia, ifj. *Udvarnoki András*, aki Pécelen vált lelkipásztorrá és imaházépítővé. 10 évvel később az ő leánya *Udvarnoki Mária*, férjével, *Dr. Gerzsenyi Lászlóval* képviselte és folytatta a gyülekezeti szolgálatot.

Életéből 41 évet töltött gyülekezetünkben. Ápolta és gyakorolta környezetében azokat a nemes hagyományokat, amelyeket a szülői, nagyszülői házból magával hozott és szinte lemodellezte a prédikátorfeleségek feladatát. Figyelme mindenre kiterjedt, minden és mindenki érdekelt, vitalitása sokakat mozgósított.

Tömörítve gondolataimat, a Péceli Gyülekezet 100 évének szellemiségét, a viharos XX. századot az *Udvarnoki* irányvonal determinálta. Ebből eredt a mélyen gyökerező hitélet, amely hatott a gyülekezeti rendtartásra is.

Mária testvérünk életének és munkájának méltatása nem fér bele ebbe a néhány percbé. Nem is vállalkozhatom ilyen nagy feladatra, de szembe kell néznünk azzal a gondolattal, hogy

Happy moments, praise God.
Difficult moments, seek God.
Quiet moments, worship God.
Painful moments, trust God.
Every moment, thank God.

Udvarnoki Mária testvérünk távozásával egy történelmi vonal ért véget Pécelen. Mindannyiunk felelőssége, hogy milyen lesz a folytatás.

Az a reménységünk, hogy az Ő és elődei szellemisége, példás hitélete, az Úr és a gyülekezet iránti tisztelete, szeretete úgy marad meg bennünk, mint akikről Dániel könyvében ezt olvassuk:

Az okosak fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezettek, mint a csillagok, mindörökké. (Dn 12:3)

Mikes András
Elhangzott Pécelen, 2003. márc. 8-án)

Dr. Gerzsenyi Lászlóné a Cleveland, Bethánia gyülekezet lelkipásztornéje volt 1974 - 1979-ig. Szövetségünk testvérisége is szeretettel emlékezik rá.

ÚJ HARMAT KÖNYVEK

Gary Chapman & Ross Campbell:
Gyerekekre hangolva

Két bestseller szerző bestseller könyve! Melyik szülő ne szeretné gyermekét. Mégis miért van, hogy a gyerek ezt sokszor nem érzi? A szerzők a szeretet kifejezésének öt módját ismertetik, ezt nevezik szeretet-nyelveknek. Feltétlen meg kell ismernünk gyermekünk elsődleges szeretet-nyelvét, ha szeretnénk, hogy ő is érezze szeretetünket.

(Gary Chapman másik nagysikerű könyve az „Egymásra hangolva” ugyanezt a koncepciót mutatja be a házasságban.

Bolti ár: 1200,- Ft, 206 oldal

Ulrich Parzany, Cseri Kálmán, John Lennox: Ezredfordulós dilemmák

A könyv mindhárom szerzője a huszonegyedik századba lépő ember alapvető életérzését, kérdéseit és dilemmáit vizsgálja: a bizonytalanságot, a türelmetlenséget, a fenyegetettséget, a folytonos választási kényszert, az erkölcsi relativizmust. Eközben felmutatják, és korunk kihívásaira alkalmazzák az evangélium örökérvényű válaszait.

A kis kötetet Lente István színes illusztrációi varázsolják ajándék könyvvé. A KEVE Társasággal közös kiadás.

Bolti ár: 1200,- Ft, 72 oldal

John Stott: Pál levele a galatákhöz

A Biblia Ma sorozat újabb tagja

A kis-ázsiai hegyek között megbúvó falvak frissen megtért emberei a különböző vallási hatalmasságok és ellentétes tanítások útvesztőjében

folytatás a 11-ik oldalon

95 ÉVES AZ EVANGÉLIUMI HÍRNÖK

Mint korábban jeleztük, ebben az esztendőben szeretnénk többféleképpen is megemlékezni arról, hogy lapunk, az Evangéliumi Hírnök 95 éve szolgálja az amerikai magyar baptista missziót. Többféle tervet is megfogalmaztunk, például az Évközi Gyűlésen is. Majd meglátjuk, hogy mi valósul meg belőle. Terveink általában nagyobbak, mint ami ténylegesen is megvalósul belőlük. De ha tervek sem lennének...

Ezúttal az Evangéliumi Hírnök legelső számából fénymásoltam ide egy éppen 95 évvel ezelőtti beszámolót. A Homestead-i imaház megnyitása, 1908. április 12-én.

Imaház megnyitása.

Homesteadon (Pa.) f. évi április 12-én, gyönyörű váltakozó műsorral, tartatott meg, melyben éreztük köztünk az Úr jelenlétét, amennyiben 6 nyelven tartatott örömdetes előadás, alkalmi örömbeszédek a közelből és távolból jelenlevő vendégek részéről. A legnagyobb örömet akkor éreztük, amikor a helybeli német hitszónok és a Pittsburgi Alegenyi misziói küldöttség ismertették a szervezett I-ső magy. bap. Homesteadi imaházának történetét és a kápolna, mely 7000 dollár értékű, csodás megszerzését; melyet egy testvérnőnek az Úrhoz való háttartalan szeretete folytán nyertek, amennyiben testvéreink, teher nélkül, örvendezhetne a gyönyörű tágas imaháznak. Az ur nevelje nagygyá e k. gyülekezetet; tegye hiteressé előjáróját, hogy hasogathassa az ige fegyverét.

Utóhang a Homesteadi imaház felavatásáról.

Nem akarnám elmulasztani pár sorral megemlékezni az Homesteadi I-ső magyar baptista gyülekezet imaházának megnyitó és felszentelő lélekemelő ünnepélye alkalmából, nyert megfigyeléseimről és közölni azokkal, kik nem vehettek részt, ezen a szép áldásos ünnepélyen, mely f. év április hó 12-én folyt le.

Ha visszaemlékezem, legelőször is egy diadalkapuhoz hasonló ívű nemzeti szallag tűnt fel szemeimnek, az I. m. b. gy. felirattal, a mi boldog emlékeket ébresztett bennem.

Az épület, habár nem új, mégis kellemes és megnyerő benyomást gyakorol a szemlélőre.

Beléptemkor kissé meglepődve éreztem magam, hogy is ne, már 10 év óta távol az Ó hazától és látni, a több százra rugó magyar honfiktársat összegyűlekezve, örömet és háláját kifejezni azért az áldásért, amely még eddig páratlan Amerikában.

Meglepetésem csak néhány pillanatk tartott, mert szívem gyorsabban kezdett dobogni a zengzetes magyar nyelv hallatára és többeknek tíz hosszú év utáni viszonzlására. Csodálni való-e, ha örömkönnyekek tudultak szemeimbe? Mi gyakran hajlandók vagyunk panaszkodni, hogy kevés az üszetartás. De kíváncsatos volna, ha hálára kerekednénk és Istent dicsőítenénk mindazokért, amit látunk és halhatunk.

Ez alkalommal képviselve voltak: horvátok, tótok, németek és angolok. kik mind tanuságot adtak a magyar testvérek közös munkálkodásáról, valamint a tiszta keresztényi életmodjokról, amint majd a jegyzőkönyvből is olvashatjuk. Ezért távolítsunk el magunktól mindenféle hátrányos gondolatokat és engedjünk utat a szent léleknek jó és Isten országának építésére való eszméknek.

A jelenlevők között voltak, kik 600-800 mérföldet utaztak vonaton, mely 20 30 dollárnyi költséggel járt és az ilyen áldozat nem lehet pusztán kíváncsiság, ha tekintetbe vesszük, a mi népünk közt kevés a jómodu: ez inkább az Úr országá iránti érdeklődésnek és gyermekeinek összetartásáról ad tanuságot.

Azért te halandó, aki egyedül állasz, távol minden gyülekezeti összeköttetéstől; érezd magad erősítve, hogy Isten gyermekei, lelki testvéreid, érdekelve vannak úgy lelki mint testi jóvólatodon.

Ez az érdekek abban is bebizonyul, hogy ezen lap, melyből ezen sorokat olvasod, egyik gyümölcse annak az érdekeknek, mely megérlelődött április hóban Homesteadon.

Ha áldást és erőt merítettél e szerény lap bármely hasábjából, akkor ad át embertársadnak, ki reád, reám lett bízva attól, aki mondta: menjetek ki a távolba és munkálkodjatok részemre, de nem résztinkre.

Ne engedd magad a sátántól ultra vezetni. Tekints Jézusra. Ő a mi vezetőnk, ki élt, küzdött és halt te és én értem. M. I.

örldöttek. Hogyan igazul meg az ember Isten előtt? Mi a helyes viszony hit és cselekedetek között? Hogyan élhet-nének a keresztények

Istennek tetsző életet pogány környezetben? Mi a szerepe a törvénynek? Sokminden megváltozott Pál kora óta, de Jézus Krisztus ugyanaz maradt, és a mai ember is egyedül rajta keresztül juthat el Istenhez.

Bolti ár: 990 Ft, 182 oldal

Érdeklődjön a szerkesztőnél, vagy közvetlenül a kiadónál:

Www.harmat.hu,

e-mail: harmat@harmat.hu,

telefon: 466-9896 (budapesti szám)

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

Ne kívánj nagyokat!

- Ezt mondd néki: Ezt mondja az Úr: Ímé, a kiket én felépítettem, elrontom, és a kiket én beplántáltam, kiszagatom, és pedig az egész földön. És te kívánsz-e magadnak nagyokat? Ne kívánj; mert ímé én veszedelmet bocsátok minden testre, ezt mondja az Úr, és a te lelketed zsákmányul adom néked, minden helyen, a hová elmegy.
- Ímé, a mi Istenünk, a kit mi szolgálunk, ki tud minket szabadítani az égő, tüzes kemencéből, és a te kezedből is, oh király, kiszabadít minket. De ha nem tenné is, legyen tudtadra, oh király, hogy mi a te isteneidnek nem szolgálunk, és az arany állóképet, amelyet felállítottál, nem imádjuk.
- Én igazságban nézem a te orcádat, megelégszem a te ábrázatoddal, midőn felszerkenek.
- Megverted az Edomitákat, azért fuvalkodtál fel szívedben. Elégedjél meg a dicsőséggel és maradj otthon; miért akarsz a szerencsétlenséggel harcba kelni, hogy essél magad is és Júda is veled együtt?
- De megharaguvék az Úr én reám ti miattatok, és nem hallgatott meg engem; hanem ezt mondá az Úr nékem: Elég ez néked, ne szólj többet már nékem e dolog felől!
- De én? Isten közelsége oly igen jó nékem. Az Úr Istenben vetem reménységemet, hogy hirdessem minden te cselekedetedet.
- Elég a tanítványnak, ha olyan mint a mestere, és a szolga mint az ő Ura.
- És ezt mondá nékem: Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtlenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem.
- És egy kissé előre menve, arcra borula, könyörögve és mondván: Atyám! ha lehetséges, müljék el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen a mint én akarom, hanem a mint te.

- És ha azok a napok meg nem rövidítenének, egyetlen ember sem menekülhetne meg; de a választottakért megrövidítenek majd azok a napok.
- Nem azt kérem, hogy vedd ki őket a világból, hanem hogy őrizd meg őket a gonosztól.

A megfjtéseket június végéig várja a szerkesztő.

Megfjtések - január - Boldogok

1. Zsolt 119:1; 2. Péld 3:17-18; 3. Ézs 30:18; 4. Mt 5:9; 5. Mt 5:10; 6. Lk 12:37; 7. Jn 13:17; 8. Rm 4:8; 9. Jak 1:12; 10. 1Pt 3:14; 11. 1Pt 4:14; 12. Jel 14:13; 13. Jel 19:9.

Megtalálták: Mezei Ilona, dr. Haraszi Sándorné, Csompó András, Szász Géza, Mikló János (USA), Podobni Erzsike, Kuti József és Jenei Miklós (Kanada), Nagy Zoltánné, Martonné Szlepek Margit, Mikes József, Hufnágel Zsolt, Jámor Ferencné, dr. Varga Lászlóné (Magyarország), Tóth Rozália és Mekeres Zoltán (Románia)

2003. május 4

A HIT BÁTORSÁGA

Márk 7:24-37

EGY POGÁNY ÉDESANYA HITE (24-30)

A hit áttöri a pogányok és a zsidók közötti válaszfalat. A Sától megszálott gyermeke gyógyulása érdekében az édesanya mindent megtesz, még akkor is ha kemény, megalázó kérésére a válasz. Először a fiakat, Izráelt kell táplálni és nem az ebeket. Az asszony nem sértődik meg és megalázott helyzetében megtalálja azt, amit mondanía kell. És e beszédéért az Úr Jézus Krisztus megteszi a gyógyítást.

Az Úr Jézus Krisztus missziójának elsődleges célja nem a fizikai gyógyítás, hanem az ember és Isten közötti kapcsolat helyreállítása, mert ez örökéletet eredményez.

A JÓ BARÁTOK HITE (31-37)

Az Úr Jézus Krisztus a pogányok lakta területen marad, ezzel is arra tanítva a tanítványokat, hogy bár Izráel népéhez jött, ez nem zárja ki, hogy a pogányokon is segítsen.

A jóbarátok az Úr Jézushoz viszik a dadogó beszédű süketet. A figyelmes Mester félrevonja a beteget a tömegtől, nem akar feltűnést kelteni. Lehet, hogy beszédhibája miatt ezt az embert kinevették. A gyógyítás látható módja más mint előzőleg. Nem mondhatjuk soha, hogy csak így, vagy úgy gyó-

gyíthat a Mester; ahány milliárd ember él e földön, annyféléképpen gyógyíthat.

A nép elcsodálkozott. Az Úr Jézus Krisztus kéri a jelenlevőket, hogy ne csináljanak propagandát. A Mester mindig tökéletes gyógyítást végez, de a fő cél hirdetni azt, hogy az Isten országa elközelített.

Aranymondás: Márk 7:37

Május 11.

EGYEDÜL AZ ÚR JÉZUSBAN HINNI

Márk 8:27-36, 9:2-8

A Mester tanítványaival Cezárea Philipiben jár (27-30), a pogányok lakta császár és pogány istenek imádói között és itt teszi fel a kérdést: "Kinek mondanak az emberek engem?" Ma is sokan még nem ismerik az Úr Jézust és különböző feleleteket adnának: tanító, próféta, szocialista, orvosok-orvosa stb. A nagy kérdés azonban az: "Ti kinek mondotok engem?" Láttátok tetteimet, életemet, közel vagytok hozzám. A válasz ma is fontos. Személy szerint ki nekem az Úr Jézus Krisztus? Tegyük fel a kérdést itt ez igetannulmányozás közben is.

A váratlan igazság (31-32). A tanítványok nem az elhangzottakat várták a Mester jövője felől, ők dicsőségesebb képet szerettek volna látni a Krisztusról, a Messiásról. Péter, aki kijelentette, hogy Jézus a Krisztus, most félrevonja, dorgálja őt, mert csak földi szemszögből lát. Hogy látunk mi, amikor a krisztusi missziót szeretnénk elvégezni?

Tagadja meg magát (34-36)

Talán azt gondolták, a Krisztus követése már itt a földön elismerést, dicsőséget, az emberek megtisztelését hozza számukra. Nem tudták, kereszt nélkül nincs korona. Az önmegtartóztatást elvileg megértjük, de gyakorolni nem sokan gyakoroljuk. Élet-körülményeinket nem a kereszt és Krisztus követése befolyásolja, hanem önző, egyéni érdekeink. Ha még sohasem kerültél hátrányos helyzetbe, mert Krisztus követőjének valód magad, megkérdőjelezhető hozzá való hűség.

A megdicsőült Krisztus (9:2-8)

Az Úr Jézus Krisztus a három tanítvány előtt külső formájában megváltozik. Ruhája rendkívülien fehér, jelezve az Ő tiszta jellemét. Egy pillanatra meglátták az Ő dicsőségét. Illyés, az egyik legjelentősebb próféta, Mózes a törvény átadó és Jézus, aki betölti a törvényt. Jó a közösség és Péter hajlékot akar építeni, nem akar lejönni a megdicsőülés hegyéről. Sokszor egy-egy alkalommal úgy éreztük

(*****2 copies)

HUNGARIAN BAPT. HISTORY ROOM
1173 SCYPHER ST. N.E.
PALM BAY, FL 32905

**PERIODICAL
POSTAGE
PAID**

POSTMASTER:

*Send Form 3579 to Gospel Messenger, Subscription Manager,
12409 DEVOE ST., SOUTHGATE, MI 48195 USA*

magunkat a gyülekezetben, mintha a mennyországban lennénk. Jó lenne, ha ez mindig úgy lenne! Azonban mégis le kell jönni az ilyen fennkölt állapotból, a völgyben vár a feladat - hirdetni kell az örömhírt, segíteni, szolgálni, keresztet hordani.

Az Úr Jézus Krisztust nem pótolja senki és semmi a menny felé vezető úton. Őt nem kerülhetjük ki. "Bízd magad a kegyelemre, mely gazdagon árad feléd."

Aranymondás: Márk 8:29

IFJÚSÁGI CHICAGÓBAN

Május 23-25.

Új parancsolat (János 13:35)

*Jelentkezés Gerstner Kornélnál,
Kulcsár Tihaménnál Cseh Istvánnál*

Május 18

**ŐSZINTE HITÜNK
MEGNYILVÁNULÁSA**

Márk 9:14-29

LE A HEGYRŐL A VÖLGYBE

Tahiból - a kanadai Rámából vissza a városba, a tömött forgalmas országútra, vissza a szürke hétköznapiakba, de nem úgy, ahogy jöttünk, hanem hitben megerősödve, az igék, a testvéri közösség által. Talán így láthatjuk 21. század általunk ismert tanítványait. Vissza az emberek közzé, akik így szólnak: "Jézust akarjuk látni!"

A démon találkozik a Mesterrel (20-27)

A démon még a Mesternek is ellen akar állni. A gonosz szellem nagyon meggyötri a fiút. Van, amikor az ördög minket is szinte halálosan kínoz, csak az Úr Jézus Krisztus tud rá hatással lenni. Lehet, hogy nem bízod rá magad teljesen, nem imádkoztál teljes hittel. Az apának feltett kérdés a hit próbája. Az apa válasza őszinte. Nem csak a fiú, de az egész család helyzete nagyon nehéz. Ha valamit tehetsz... A tanítványok nem tudtak segíteni, de talán a Mester tud. Jézus válasza: ha hiszed, lehetséges. A Mester parancsa után a démon még egyszer meggyötri a

fiút, hogy halottnak látszik, de Jézus felemeli. Ez az eset bemutatja az ima és a hit fontosságát.

A tanulság (28-29)

Félrehívja tanítványait és az eredménytelenség okát a kishitűségben, a kevés imádkozásban jelöli meg. Ők előző tapasztalataikra építettek és önmaguk akartak segíteni. A hit és az ima tudomásul veszi, hogy mi egyedül nem tudunk segíteni, függő viszonyban vagyunk Istennel, állandó, szüntelen imádkozás szükséges. Az Úr Jézus ma is csodálkozik tanítványai kishitűségén. Nem értjük meg a krisztusi lelkületet; halljuk szavát, de mégsem a Sziklára, törvénye fundamentumára építünk. Ne szégyeljünk elé jönni: "Uram, légy segítségül az én hitetlenségemen." Halljuk meg az örömhírt, Ő segít, Ő segít.

**KÖZGYŰLÉS /
CONVENTION**

Szövetségi közgyűlésünket az idén a Rámai Táborban tartjuk meg.

Időpont: Július 4-6.

96th CONVENTION - Rama, Ontario, Canada, **July 4-6.**

Aranymondás: Márk 9:24

Május 25.

**AMIKOR A HIT
LÁTHATÓ LESZ**

Márk 10:35-52

Az Úr Jézus Krisztust csodatételei után sem értették meg. Lelki vakság állt be, mert nem akartak látni (Máté 23:16-19).

A vak ember esete emlékeztessen arra az igére, hogy hitben járunk és nem látásban. Híres emberek mondanak időszerű dolgokat, amelyek egy-egy alkalomra érvényesek. Az Úr Jézus Krisztus üzenete más; időt álló. Soha nem okoz csalódást. Ha csak a magunk elképzelése szerint halljuk az üzenetet, csalódhatunk.

Téves elképzeléseken alapuló hit (35-40)

Miután Jézus előre lát és beszél a megáldoztatásáról, a két tanítvány a saját tervével közelíti meg a Mestert. Olyanok, mint a gyermekek, magukat akarják bebiztosítani. A többi tanítvány helyteleníti őket. Jézus mellé akarnak ülni az Ő dicsőségében. Fizikai, politikai értelemben gondolkodnak. A Király mellé ülni nagy kiváltság a földön, de itt lelki, mennyi kiváltságról van szó. Nem hallották még az Ő haláláról szóló jóvendőlést.

A Mester kérdést tesz fel a kérdezőknek: tudják-e vállalni, amit ő tesz? A tanítványok válasza könnyelmű igen. Jézus Krisztus erre kijelenti, hogy az ülésrendet az Atya dönti el. A tanítványok uralkodni akartak. De a Krisztus útja más. A nagyság szolgálathoz van kötve. Kijelenti, hogy nem uralkodni jött, hanem szolgálni, és így tudott Megváltónkká válni. Mindig legyen elsődleges számunkra Krisztus példája. a szolgálatban és az alázatban.

A győzelmes hit (46-52).

Márk az Úr Jézus keresztre feszítése és feltámadása előtt még egy csodatételel jegyez fel, bizonyítva azt, hogy a Mester Úr minden betegség, minden körülmény felett. Jerikón át Jeruzsálem felé megy a Mester tanítványaival és találkozik a vak Bartimeussal. A vak ember hallott már az Úr Jézus Krisztusról és kéri őt, hogy könyörüljön rajta. A tömeg és a tanítványok számára kellemetlen az állandó kiáltás, de a Mester a kiáltást meghallja és magához szólítja a vakot. Sokan úgy láthatták, megérdemli, hogy bűnei miatt vak legyen. De az Úr Jézus

TÁBORI ELŐZETES

Tábornyitó Konferencia

június 28-29.

Gyermek és ifjúsági hét

június 30 - július 5.

Részletes programot a májusi számban közlünk.

Krisztus meglátása más. Bartimeus felismeri Jézust, segítségét kéri. Jézus nem veszteget semmi időt, a kérést teljesíti. A krisztusiak tudják, a vesztességük nem teljes és végső, hogy ha egy út lezárul van egy másik út is. Jézus helyre tud állítani. Tanuljuk meg, nagygyá csak az lesz, aki szolgál, ne forduljunk el azoktól, akiken a társadalom nem akar segíteni.

Aranymondás: Márk 10:52

Hunter Vadász János